

Moji milovaní: nech Ježiš ochraňuje moje dcéry a mojich synov!

Chvíle obrovskej dôležitosti v živote Cirkvi, ktorých sme boli nedávno svedkami sú ešte stále veľmi čerstvé: voľba nového pápeža. Tak ako vždy pri takýchto príležitostiach, sme zakúsili pôsobenie Ducha Svätého a to, čo skonštatoval Benedikt XVI. na začiatku svojho pontifikátu: „Cirkev je živá, to je úžasná skúsenosť z týchto dní (...) Cirkev je mladá. Nesie v sebe budúcnosť sveta a preto nám všetkým ukazuje cestu, ktorou sa máme uberať. Cirkev je živá a my to vidíme: zakúšame radosť, ktorú nám prisľúbil Zmŕtvychvstalý.“¹

S veľkou radosťou, v jednote s celou Cirkvou, sme všetci v Diele prijali zvolenie pápeža Františka, ktorý so sebou priniesol dávku duchovnosti a túžbu po zveladení. Na sviatok svätého Jozefa, deň, v ktorý rímsky biskup, slávnostne začal svoju službu zvrchovaného pastiera všeobecnej Cirkvi, bolo obzvlášť hmatateľné, že Pán, jeho najsvätejšia Matka a svätý Jozef bdejú v každej chvíli nad Cirkvou, aby sa Kristova nevesta nikdy neocitla sama uprostred zmien a kolísaní, ktoré nachádza počas svojho napredovania.

Ako prežíva Jozef svoje povolanie ochrancu Márie, Ježiša, Cirkvi?, spýtal sa svätý Otec František a odpovedal: **neustále pozorný k Bohu, otvorený na jeho znamenia, vždy k dispozícii Božím plánom, a nie tým svojim. Je to to, o čo Boh prosí Dávida (...). Boh nechce príbytok postavený človekom, ale vernosť jeho slovu, jeho zámerom. Je to sám Boh, kto si postaví príbytok, no zo živých kameňov označených jeho Duchom. Jozef je „strážca“, pretože vie počúvať Boha, nechá sa viesť jeho vôľou a práve preto je ešte citlivejší k osobám, ktoré mu boli zverené, vie ako pravdivo chápať udalosti, je pozorný k tomu, čo ho obklopuje a vie rozhodovať s rozvahou.**² Ako som vám ukázal pred zvolením Svätého otca a neskôr som vám potvrdil – nasledujúc vo všetkom nášho Otca- už teraz milujeme Svätého otca nesmiernou nadprirodzenou aj ľudskou láskou, tak ako sa snažíme podporiť- s hojnou modlitbou a umŕtvovaním – prvé kroky jeho pontifikátu, ktoré sú vždy veľmi dôležité.

Včera začalo Veľkonočné obdobie. *Aleluja* plné jasania, ktoré stúpa k nebesám zo všetkých kútov sveta. vyjadruje nezlomnú vieru Cirkvi vo svojho Pána. Ježiš po svojej potupnej smrti na kríži prijal od Boha Otca skrze Ducha Svätého nový život- život plný slávy vo svojom najsvätejšom človečenstve - tak ako vyznávame každú nedeľu v jednom z článkov Vyznania viery: sám Ježiš -*perfectus homo*, dokonalý človek,- ktorý trpel a bol umučený za vlády Poncia Piláta a bol pochovaný, ten istý na tretí deň vstal z mŕtvych podľa Písma³, aby už nikdy viac nezomrel, a ako dôkaz nášho budúceho znovuzrodenia a večného života, ktorý očakávame. Vyznajme teda spolu s Cirkvou: *naozaj je dôstojné a správne, je našou povinnosťou a spásou, oslavovať ňu vždy Pane, ale obzvlášť v tomto čase, v ktorom Kristus, naše vykúpenie bol obetovaný. Pretože On je Baránok Boží, ktorý sňal hriechy sveta: svojou smrťou zničil našu smrť a svojím zmŕtvychvstaním obnovil život.*⁴

¹ Benedikt XVI., Homília zo svätej omše zo začiatku pontifikátu, 24. 4. 2005

² Svätý otec František, Homília zo svätej omše zo začiatku pontifikátu, 19.3.2013

³ Rímsky misál, Nicejsko- konštantínopolské vyznanie viery

⁴ Rímsky misál, Prefácia 1 Veľkonočného obdobia.

Snažme sa prehĺbiť, s pomocou Ducha Svätého, v tomto veľkom tajomstve viery, o ktoré sa opiera- ako budova o základy- celý kresťanský život. Tajomstvo Kristovho zmŕtvychvstania- učí *Katechizmus Katolíckej cirkvi*- je skutočná udalosť, ktorá sa prejavila historicky zistenými javmi, ako to dosvedčuje Nový zákon.⁵ Vysvetlil to svätý Pavol kresťanom v Korinte. *Odozdal som vám predovšetkým to, čo som aj ja prijal: že Kristus zomrel za naše hriechy podľa Písem, že bol pochovaný a že bol tretieho dňa vzkriesený podľa Písem, že sa zjavil Kéfasovi a potom Dvanástim.*⁶

Výnimočný ráz Kristovho zmŕtvychvstania spočíva v tom, že jeho najsvätejšie človečenstvo, znovu zjednotená duša a telo mocou Ducha Svätého, bolo úplne premenené v sláve Boha Otca. Je to historická udalosť, o ktorej podali svedectvo hodnoverní svedkovia, no zároveň a predovšetkým je základným predmetom kresťanskej viery. Pán „vo svojom vzkriesenom tele prechádza zo stavu smrti do iného života mimo času a priestoru. Ježišovo telo je pri vzkriesení naplnené mocou Ducha Svätého. Má účasť na Božom živote v stave svojej slávy, takže svätý Pavol môže o Kristovi povedať, že je „nebeským človekom“.⁷

Rozjímajme o tom, čo svätý Josemaría napísal v jednej zo svojich homílii: Kristus žije. Ježiš je Emanuel: Boh s nami. Jeho zmŕtvychvstanie nám odhaľuje, že Boh neopúšťa svojich (...).

Kristus žije vo svojej Cirkvi. „Hovorím vám pravdu: Je pre vás lepšie, aby som odišiel. Lebo ak neodídem, Tešiteľ k vám nepríde. Ale keď odídem, pošlem ho k vám.“ (Jn 16, 7). Také boli Božie zámery: Ježiš nám dal svojou smrťou na Kríži Ducha Pravdy a Života. Kristus zostáva vo svojej Cirkvi: v jej sviatostiach, liturgii, náuke, vo všetkých jej aktivitách.

Kristus zostáva prítomný medzi nami špeciálnym spôsobom v každodennom odovzdaní sa v Najsvätejšej Eucharistii. Preto je svätá Omša centrom a koreňom kresťanského života. V každej svätej omši je vždy prítomný Úplný Kristus, Hlava a Telo. Per Ipsum, et cum Ipso, et in Ipso. Pretože Kristus je Cesta, je Prostredník: v ňom nachádzame všetko, mimo Neho sa náš život stáva prázdny. V Ježišovi Kristovi, a podľa jeho učenia sa osmeľujeme povedať – audemus dicere- Pater Noster, Otče Náš. Osmeľujeme sa volať Otcom Pána Neba y Zeme.

Prítomnosť živého Ježiša vo Svätom Prijímaní je zárukou, koreňom a dovŕšením jeho prítomnosti na Zemi.⁸

Zmŕtvychvstalý Ježiš je tiež Pánom sveta, Pánom dejín: nič sa nestane bez toho, žeby to on nechcel alebo nedopustil, bez toho, žeby to nebolo v súlade so spasiteľskými zámermi Boha. Svätý Ján nám ho predstavuje v Apokalypse v celej jeho sláve: *uprostred sviatnikov (som videl) kohosi, ako Syna človeka, oblečeného do dlhého rácha a cez prsia prepásaného dlhým pásom. Jeho hlava a vlasy boli biele ako biela vlna, ako sneh, a jeho oči ako plameň ohňa. Jeho nohy boli podobné kovu rozžeravenému v peci a jeho hlas bol ako hukot veľkých vôd.*

⁵ Katechizmus Katolíckej cirkvi, 639

⁶ 1 Kor 15, 3-5

⁷ Katechizmus Katolíckej cirkvi, 646

⁸ Svätý Josemaría, Ísť s Kristom, 102

*V pravej ruke mal sedem hviezd a z jeho úst vychádzal ostrý dvojsečný meč a jeho tvár bola sťa slnko, keď svieti v plnej sile.*⁹

Táto zvrchovanosť nášho Pána nad svetom a dejinami v celej svojej šírke vyžaduje, aby sme sa my, jeho učeníci, snažili všetkými silami zveľadiť jeho kráľovstvo tu na zemi. Je to úloha, ktorá vyžaduje nielen milovať Boha celým srdcom a celou dušou, ale milovať citovou ale aj činorodou láskou, *skutkami a v pravde*¹⁰ všetkých nám podobných, osobitným spôsobom tých, ktorí to najviac potrebujú. ***Je pochopiteľná – napísal svätý Josemaría- netrpezlivosť, úzkosť, nepokojné túžby tých, ktorí s prirodzene kresťanskou dušou (porov. Tertulián, Apologét, 17) nerezignujú nad nespravodlivosťou v spoločnosti ale aj medzi jednotlivcami, ktorú môže zapríčiniť ľudské srdce. Uplynulo toľko storočí spolužitia medzi ľuďmi a ešte stále je toľko nenávisť, ničenia a fanatizmu nahromadených v očiach tých, čo nechcú vidieť a v srdciach tých, čo nechcú milovať.***¹¹

Toto je, ako viete, jedna zo starostí, ktoré prejavil nový Svätý otec hneď od začiatku svojho pôsobenia. Pohnutí príkladom a učením nášho Otca, pokračujeme v snahe priniesť Kristovu lásku, duchovnú a materiálnu starostlivosť o druhých do našich zamestnaní, osobným spôsobom ale tiež vyhľadávajme a podnecujme spoluprácu ďalších osôb, ktoré prejavia túto starosť o núdzných. Nikdy nezabudnime, že Opus Dei sa zrodilo a upevnilo podľa Božích plánov medzi chudobnými a chorými v extrémne chudobných štvrtiach Madridu. Im sa hrdinsky a veľkoryso venoval náš Zakladateľ, pre nich obetoval mnoho času v prvých rokoch Diela. V roku 1941 napísal: ***netreba vám pripomínať, pretože tak žijete, že Opus Dei sa narodilo medzi chudobnými Madridu, v nemocniciach a v najbiednejších štvrtiach: pokračujeme v starostlivosti o chudobných, o deti a o chorých. Je to tradícia, ktorá sa v Diele nikdy nepreruší.***¹²

O niekoľko rokov neskôr doplnil svätý Josemaría toto učenie ďalšími veľmi jasnými slovami, ktoré si aj napriek uplynutému času zachovávajú plnú aktuálnosť. ***V týchto časoch zmätku - písal, keď sa nevie čo je pravica, stred ani ľavica, a to tak v politických ako v sociálnych otázkach. Ale ak sa za ľavicu pokladá dosiahnutie blahobytu pre chudobných, aby mohli všetci uspokojiť právo na život v aspoň minimálnom pohodlí, právo na prácu, právo na starostlivosť v prípade choroby, právo na zábavu, právo mať deti a môcť ich vychovať, právo na starostlivosť v starobe, tak som tým najväčším ľavičiarom medzi všetkými. Prirodzene, v rámci sociálnej náuky Cirkvi a bez záväzkov s marxizmom alebo ateistickým materializmom, ani s nekresťanským triednym bojom, pretože tieto veci nemôžeme tolerovať.***¹³

Nášho Otca obzvlášť bolelo, že neláska a neprítomnosť lásky k núdznym sa niekedy vyskytuje tiež medzi kresťanmi. ***Pozemské dobrá, rozdelené medzi pár ľuďmi, kultúrne dobrá uzavreté v určitých kruhoch. A vonku, hlad po chlebe a po poznaní, ľudské životy, ktoré sú sväté, pretože sú od Boha, s ktorými sa zachádza ako s vecami, ako s číslami***

⁹ Zjav 1, 13-16

¹⁰ 1 Jn 3, 18

¹¹ Svätý Josemaría, Ísť s Kristom, 111

¹² Svätý Josemaría, Inštrukcia, 8. december 1941, 57

¹³ Svätý Josemaría, Inštrukcia, máj 1935/ 14. September 1950, poznámka 146

nejakej štatistiky. Rozumiem a stotožňujem sa s netrpezlivosťou, ktorá ma vedie pozerat' na Krista, ktorý nás neprestáva pozývať k tomu, aby sme uskutočnili nové prikázanie lásky. Všetky situácie, ktorými prechádzame nám prinášajú posolstvo od Boha, nás žiadajú o odpoveď plnú lásky, o odovzdanie sa druhým.¹⁴

Deti moje, rozjímajme nad týmito slovami a nechajme ich, nech zaznejú v ušiach mnohých ľudí, aby nové prikázanie lásky žiarilo v životoch všetkých a aby bolo – ako chcel Ježiš- to, čo odlišuje jeho učeníkov od iných.¹⁵ Chcel by som, aby sme hlbšie prežívali slová evanjelia po Ježišovom zmŕtvychvstaní: *gavisi sunt discipuli viso Domino*¹⁶, učeníci sa naplnili radosťou keď videli Pána. Uvažujme tiež nad tým, že náš Majster nás vždy zblízka nasleduje. Musíme ho objaviť, vidieť ho v obyčajných, aj tých neobyčajných okolnostiach nášho života s presvedčením, tak ako hovoril svätý Josemaría, že buď ho nájdeme tam, alebo ho nenájdeme nikdy. Preto sa spýtajme či sme po Kristovom víťazstve, po tom ako sme sa presvedčili, že s nami počíta, dali nový smer nášmu *gaudium cum pace*, našej radosti plnej pokoja. Má nadprirodzený aj ľudský obsah?

Počas tohto mesiaca, spolu s jasotom Cirkvi nad Veľkou nocou a nad tým, že má nového Petrovho nástupcu na Zemi, sa v našom prípade pridávajú ďalšie dôvody na radosť: obzvlášť kvôli výročiu prvého svätého prijímania a birmovky svätého Josemaríu, ktoré si pripomíname 23. apríla. Je to veľmi dobrá príležitosť, aby sme v nasledujúcich týždňoch prosili Pána, na príhovor nášho Otca o hojné svetlo a silu Ducha Svätého pre Svätého otca Františka, za svätú Cirkev a za ľudstvo. Neskrývam pred vami, že mi spôsobuje potešenie prechádzať dejinami Opus Dei, *dejinami Božieho milosrdenstva*, a prosím Najsvätejšiu Trojicu, aby to tak bolo aj s vami: nežijeme zo spomienok, ale z radosti, ktorú pociťujeme, keď vidíme Božiu ruku na ceste, ktorou Dielo prechádza a tiež v živote svätého Josemaríu.

S láskou Vás žehná

Váš Otec

+ Javier

Rím, 1. apríl 2013

¹⁴ Svätý Josemaría, Ísť s Kristom, 111

¹⁵ Cfr. Jn 13, 34-35

¹⁶ Jn 20, 20